

LICZYĆ SIĘ (26) *vb impf*

się (20), się (6).

inf liczyć się (4). ◇ *praes 3 sg* liczy się (5). ◇ *1 pl* liczymy się (1). ◇ *2 pl* liczyście się (1). ◇ *3 pl* liczą się (5). ◇ *praet 3 sg m* liczył się (4). ◇ *3 pl m pers* liczyli się (3). ◇ *con 3 sg m* by się liczył (1). ◇ *1 pl m pers* byśmy się liczyli (1). ◇ *part praes act* licząc się (1).

Sł stp s.v. liczyć, Cn brak, Linde XVI – XVIII w. s.v. liczyć.

I. W funkcji zwrotnej; uważać się za kogoś, za coś (19) :

liczyć się kim (10): LibLeg 7/97v; Y pan Kryftus sam dozwala nam tego/ ábyfmy fie fyny Bożemi liczyli á bráty yego GliczKsiąż D3v; A my licząc fye Krześcijánmi háńbimy Oyce fwe/ ludzie obmyte krwią Báránká niewinnego. OrzRozm M2v; tám [w Toruniu] Krol Polfki wźiawfzy summę odstąpił wfzytkich praw/ y niemiał fie liczyć pánem y dziedzicem Prufkich kráin BielKron 232, 47v, 183, 368; O którzy pánu w boiázni fłużyć/ Y Iakobowym domem fye liczyć KochPs 31; PaprUp Kv; OrzJan 75.

liczyć się za kogo (1): Niegodzi fię nam/ ktorzi fię zá brácią liczymy [*qui fratrum censemur numero*]/ fobie tylko gwoli żyć *ModrzBaz 68v.*

liczyć się jakim (2): ale ten zacni Dom [*Zborowscy*] nietak was fobie rozumie nawfzem fie wam rownemi wfprawach rzetzi pófpolitey litza *PaprUp F2v, C3v.*

cum inf [tu: bierny odpowiednik składni A cum inf; cum N (1), I (4)] (6): Czo to za licha beftia Tim ogonkiem tak wwiya A liczi fie nam bicz wrodzie Sfkode tego tey wrodzie *RejRozm 391; á fyn iego Andrzej iechał ná kfięstwo do Háliczá/ ktory fie chytrze przybrawfzy liczył fie być Włodzimierzem/ y puźczón ná zamek/ á thák wźiał Halicką ziemię. BielKron 356v; przyiechało ośmrdzyefiát Tátárov Zawoľckich/ ktorzy fie liczyli być pófły od iego bráćiey Zawoľckich Carzow BielKron 402v, 180, 186v, 438v.*

II. W funkcji biernej (7) :

1. Być brany pod uwagę, być uwzględnianym (3) : *RejWiz 42; Co fię fkrzywiło nie może fię náprościć/ á czego niemálfz (to) fię nie może liczyć [non potest numerari]. BudBib Eccle 1/15; nie liczą fię rzeczy te/ ktore ku Cerymoniam/ to iefť/ ku temu ná czym Wiára nie należy/ fłużą SkarJedn 348.*

2. Być uważanym za kogoś (3) :

liczyć się jakim (1): Nie málfz nikogo/ by chciał być ochłodą/ Nie wyźrzyfł/ ktoby znáiomym fię liczył/ Albo/ w wćifku/ póćiechy wźyczył. *GrabowSet 2.*

a. Być zaliczanym do określonej grupy [miedzy kim, miedzy czym] (2) : Miedzy ftárymi świętymi oycy [...] liczy fię ten B. Cyryllus/ ktory ná Hierozolimfkie Bifkupftwo po onym Máximie S. wftąpił *SkarŻyw 277; SarnStat 638.*

3. Być ważnym, mieć znaczenie wobec prawa (1) : O koncu Séymu do práwá iáko fie ma liczyc. *SarnStat 30.*

Formacje współrdzenne cf LICZYĆ.